

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 1. Obstupesce Christum retrogradi, vt olim Sol tempore Ezechiaë retrogressus est, causam inquiramus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53012)

Vero verius, illis aliud non dabitur signum, nisi Ionæ Prophetæ. Ex hac occasione procedit Christus, illisque æternæ damnationis intimat sententiam; quasi quorum diabolus iam plenam obtineat possessionem; & discessum suum concludit: declarans quod ut matrem, fratres ac sorores habeat eos, qui patris sui fecerint voluntatem; Hoc in nobis implebitur diuinæ gratiæ subsidio, quam intercessione Regiæ cælestis imploremus, eam piè salutantes. *Aue Maria.*

§. I. *Obstupescite Christum retrogradi, ut olim Sol tempore Ezechia retrogressus est, causam inquiramus.*

Dionysius Areopagita, diuinus Astrologus (Refertur in Glossa ordinaria) non tantum ob frequentatas Athenas, quantum ob perceptas D. Pauli lectiones, censuit quod licet sapientis non sit admirari, ut ait Aristoteles, se tamen sapientissimos Babyloniarum Principes, de monstrante: quando summo stupore percussis admirati sunt solis retrocessum tempore Regis Ezechia (ut narrat Spiritus S.) ad hoc eum maxima mouebantur ratione. Nota cunctis legitur historia, quam idcirco saepe numero facit textus commemorare. Infirmabatur in Hierosalem Rex Ezechias, cui Vates Ilias ex ore Dei vicinæ mortis indicat horam: *Morieris tu & non viues.* Conuersus ad parietem ingemuit Rex ac Reor: Diuinum imploruit misteriorum diuinum, cuius miseris Dominus latam reuocet sententiam, vitæ dies ad quindecim annos extendit. Ut vero illi horum promissionis fidem astruat: hoc ei dat signum: ut Sol, qui iam cursu velocius tendebat ad Occidentem; nec ab expleto cursu multum abierat, ita retrocederet, & quasi præteritam viam repeteret, vmbraque reuiceret per lineas, quibus iam descenderat in horologio Achaz: æque ac si à quarta vespertina, retrogressus esset ad sextam matutinam: adeo ut cum dies verge- ret ad occasum, exierit de nouo recalescere.

Ve autem erant eminenter sapientes Principes Babyloniarum, & suis Astrolabii calorum motus metiebantur, solisque passus considerabant, Solem fuisse retrogressum, annotarunt: Admirantur: Quid hoc? quod Sol tantum sit retrogressus, & repedarit dies iter quod iam confecerat? qui cum iam proximus esset Occidenti, versus Orientem remearet? quæ manus adeo fortes? Quid huic oppositum, quod nedum portuerit illius cursoris Gigantei detinere velocitatem, ve-

rum & insuper ad regressum compulerit? Hoc prodigium adeo sunt admirati, ut Babylonia Hierosolyman miserint legatos: *Ut interrogarent 2 Paralip. de portento.* Nec sine causa admirati sunt, (ait D. 32. 31.

Dionys.) & causam tam insoliti, & præternaturalis prodigij, quale erat solis retrogressus, sciscitari sunt. Maior longe nobis hoc die ratio suppetit admirationis, dum solem nostrum certum contra consuetum suum cursum in tantum retrogradi. Sol diuinus est Christus, ut ipse sibi nomen imponit: *Ego sum lux mundi,* testante D. August. Deinde sub eodem Hieroglyphico eum cælestis Pater orbi condixerat mittendum; per Prophetam: *Vobis timentibus nomen meum oritur Sol iustitiae, & sanitas in pennis eius:* Tam celer, ut David figuræ inhærens, dicat: *Exultauit vs Gignis ad currentiam viam: à summo calo &c. nec est qui se abscondat à calore eius.* Cuius veritatem nobis insinuat eius Apostolus D. Petrus, dum de Christo testatur: *Qui pertransiit benefaciendo, & sanando omnes.*

Alludere videtur D. Petrus ad id, quod de Sole prædicat Ecclesiasticus: eius extollens pulchritudinem, actiuitatem, & celeritatem *Sol vni admirabile opus excelsi Festinauit iter;* pariter exponit beneficium, quod omnibus illo itinere præstat creaturis, ut quasi ipse eas inuestiget, suam communiuet lucem, & cum illa virtutem, quæ quæque secundum speciem suam, ac naturam indiget creatura. *Sol illuminans per omnia respexit, & gloria Domini plenum est opus eius.* Virtutem enim dat terræ herbas germinandi, arboribus fructus producendi, animalibus catulos generandi, & educandi. Ecce sol noster diuinus; *Qui pertransiit benefaciendo, & sanando omnes.* Mandum percurrit totum, totis manibus effundit beneficia, cunctorum vota petentium exaudit: Cæco præstat, ut videat; leproso, ut mundetur; claudo, ut ambulet; paralytico, ut cerui lenitate currat; mortuo, ut resurgat; denique cunctos inuitat, omnibus se liberalis ac beneficis offert: *Venite ad me omnes, qui laboratis &c.* Hodie vero certum & admiramur solem illum diuinum, non tantum in cursu suo sistentem, sed remeantem, vsque ad vltimam lineam, qui nedum diuinos faos recolligat radios, id est miracula sua suspendat, sed illa petentibus neget, nec id quidem pro paruo temporis interstitio, sed pro semper. *Signum non dabitur ei.* Parum est quod illa petentibus neget, insuper & eos pudore confundit, verbis aggreditur acerbioribus: excipit ut generationem malam, imo pessimam, homines quibus omne paratur malum, homines

